

SÁTORALJAÚJHELYI PÓTSALÁTA

A Országos Vasutas Természetjáró Találkozót Vasutas Természetjáró Szövetség Sátoraljaújhelyre tervezte.

A márciusban kihirdetett vészhelyzeti rendelkezéseknek megfelelően sajnos a Vasutas Természetjárók Szövetsége által meghirdetett tavaszi programokat, le kellett mondani. Reménykedtünk benne, hogy az Országos Találkozót talán meg lehet rendezni, de rendezvényt még júniusban, sőt a későbbiekben sem lehet szervezni.

Tehát a találkozó elmarad. Én viszont úgy gondoltam, hogy némi kárpótlásul csinálok egy Pótsalátát.

Felidéztem az akkori emlékeket. A forrás a Molnár Angéla és Rósa László által jegyzett „Újabb 10 év” című könyv és a VTSZ Híradó korabeli számai voltak. (Fotók: Csarnai Béláné).

Bízzunk benne, hogy jövőre lesz igazi Saláta is.

Bartók Julianna

(szerkesztő)

Miskolc, 2020. június 28.

Beszámoló LIX. Országos Vasutas Természetjáró Találkozóról

Sátoraljaújhely 2012. június 20-24.

A Találkozót Szövetségünk a Sátoraljaújhelyen a Várhegy üdülőben rendezte meg, ahol 171 fő résztvevő (17 szakosztályból, egyesületből) gazdag programkínálatból választhatott kiki kedvére. A gyalogtúrákat az MVSC tagjai vezették, a buszos túrákat pedig a Záhonyiak.

„Nem tudjuk, egyezik-e a kiértékelő lapokról kapott véleményekkel a mi véleményünk. Mi úgy gondoljuk, hogy a szálláshely ideális volt egy természetjáró esemény megrendezéséhez. Gyönyörű környezetben, zsúfoltság mentesen laktunk, finom vacsorákat kaptunk, jól esett túra után fürdeni egyet a kis medencében. Azt hiszem, annak sem lehetett kifogása, aki kora vagy betegsége miatt nem nagyon tudott túrázni. A várostól való távolság leküzdésében nagy segítség volt az autóbusz, de a taxisok is kedvező áron szállították fel a résztvevőket a vasútállomástól. Szinte rögtön érkezéskor hozzájutott a többség a Bartók Juli által összeállított "Sátoraljaújhelyi Saláta" c. kiadványhoz, melyből sok mindent meg lehetett tudni Újhelyről és a hajdani Zemplén vármegyéről.

Az ismeretek bővítéséhez nagyban hozzájárult az érkezés délutánján tartott városnéző séta, melyet egyik túratársunk Újhelyben lakó testvére, Takács Jánosné Marika vezetett - a résztvevők különböző érkezési ideje miatt - kétszer egymásután. Nagy tárgyi tudással igyekezett mindennel megismertetni a résztvevőket a rendelkezésére álló rövid időben. Nem is tudom, hogy bírta hanggal a sok magyarázatot.

A megnyitó

Vacsora után volt a találkozó megnyitása, és a másnapi túrák rövid ismertetése.

Majd 18 bátor ember éjszakai túrára indult. Útvonal: Várhegy-Üdülő - Látófa - Z+,Z jelzéseken Zsólyomka völgy - Magyar Kálvária Szt.István kápolna - Magyar Kálvária - Zsólyomka - Völgy u. - Ady E. u. - Május-kút - Várhegy Üdülő (8,5 km/350 m), túravezetők: Molnár István és Csarnai Béláné. Azt hiszem, mindenkinek szép élmény maradt a város, a Bodrog-köz, a kivilágított Vár-hegyi kereszt fényeinek látványa és a meleg nyári éjszaka.

Másnap kezdődtek a program szerinti túrák:

2012. június 21. (csütörtök)

- Autóbuszos túra a szlovákiai Bodrogközbe 43 résztvevővel Orehovszkyné Várhegyi Olga és Dóczé Ivánné vezetésével Tótújhely - Borsi Bodrogszerdahely - Nagykövesd - Perbenyik - Királyhalmec - Lelesz - Nagykapos Dobóruszka - Szelmenc - Nagykapos - Királyhalmec - Tótújhely útvonalon. A túra pénzváltási gondok miatt kis késéssel indult, így az első megállóhelyre, Borsiba, Rákóczi Ferenc szülőházához akkor érkeztek, amikor már a gyalogtúrák is ott voltak, így a résztvevők közösen helyezték el a találkozó koszorúját Rákóczi Ferenc bölcsőjénél. Következő állomásuk Bodrogszerdahelyben a Vécsey-kastély (Kossuth emléktábla), majd a perbenyiki Mailáthkastély, Királyhalmec (volt Lórántffy kastély (koszorúzás Lórántffy Zsuzsanna emléktáblájánál), múzeum (Mailáth-emlékek), Perényi-vár maradványa, magyar vonatkozású szobrok), majd következett a II. Endre által alapított leleszi kolostor a gótikus kápolnájával. Ezt követően az egri hős Dobó István szülő- és temetési helye, Dobóruszka következett, ahol a síremléknél ugyancsak koszorút helyeztek el. Innen még felkeresték a trianoni határkijelöléssel kettévágott falut, Szelmencet, melynek fele főként magyar lakosú településként Szlovákiához, fele Ukrajnához tartozik. A kirándulás részletes ismertetése az autóbuszos túrák leírásánál található.

- Gyalogtúra az országos kéken Hollóháza - Bodó-rét - NagyMilic - Füzér - Bózsza útvonalon (26,5 km/850 m szint) Rósa László és Ruszkai Gáborné túravezetésével, 24 fő részvételével. Reggel Hollóházára autóbussz vitte ki a túrázókat, a hazautazás VOLÁN- járáttal történt. Gyalogtúra Borsiba, Rákóczi Ferenc szülőházához az előzetes kiírástól annyi eltéréssel, hogy oda útban is a Ronyva partján haladt a csoport (12 km/130 m szint, túravezető Csarnai Béla, résztvevők száma 32 fő. Borsiban koszorút helyeztek el, és meghallgatták a múzeumvezető hosszú, de érdekes előadását.
- Kistúra : Tábor - Látófa - Cholnoky gejzirkúp - Szent István kápolna - Magyar Kálvária - Felső-Zsolyomkai pincék - Völgy u. - Ady E. u. - Május-kút - tábor (6,5 km/310 m szint) útvonalon 13 fő részvételével, túravezetők Bodon Lászlóné és Csarnai Béláné.

„Talán kicsit furcsa volt, hogy úgy terveztem a túrát, hogy a Szt. István kápolnától visszafelé jártuk végig a Magyar Kálváriát, de a szint és a nehezen járható sziklás rész szempontjából így volt előnyösebb. Felső-Zsolyomkán szerencsénk volt, kedves pincegazdákra találtunk, így az újhelyi szőlők levét is megkóstolhattuk. „

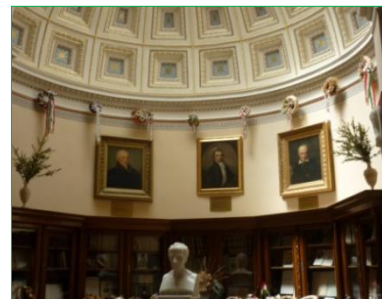

- Rábai Péter vezetésével volt még egy gyalogtúra a Tábor - Bányi-nyereg Pusztadéló - Cirkálótanya - Makkoshotyka útvonalon (15 km/580 m), 15 fővel.

2012. június 22. (péntek)

- Autóbusszos túra: Sátoraljaújhely - Szerencs (Rákóczi vár, Cukorés Zempléni múzeumok) - Monok (Kossuth-múzeum, Andrássy- és Monoki kastélyok) Tállya - Mád (kiállítások) - Sátoraljaújhely útvonalon Molnárné Szilágyi Erzsébet vezetésével, 43 fő részvételével - a reggeli órákban sajnos csúnya időben. (részletes leírás az autóbusszos túrák között)
- OKT-2 az első napi túra folytatása az országos kéken Bózsza - Nagyhuta - Vágáshuta - Bányi-nyereg - Vár-hegy Üdülő útvonalon (25 km/770 m szint) 19 fő részvételével, Rósa László és Ruszkai Gáborné vezetésével. A reggeli zápor miatt elég nehéz volt teljesíteni, sok helyen nagyon csúszott az út. Erre a túrára is kivitte a busz a résztvevőket.
- Gyalogtúra: Tábor - Bányi-nyereg Pusztadéló - Alsó-Vérmány - Megyer-hegyi tengerszem - Sárospatak útvonalon (20 km/400 m szint) 4 fő részvételével, túravezetők Molnár István és Váradi Zsófia. Az eső ezt a túrát is megnehezítette egy kicsit.

- Gyalogtúra Borsiba az előző napihoz hasonlóan, Csarnai Béla és Rábai Péter vezetésével és 8 fős részvétellel (12 km/130 m szint).
- Gyalogtúra a Magyar Kálváriára, az útvonal a reggeli szakadó eső miatt módosítva lett: Tábor - Május-kút Ady E. u. - Völgy u. - Zsóryomkai völgy - Magyar Kálvária és ugyanazon az úton vissza, ugyanis a Szt. István kápolna mögötti sziklás rész veszélyes lett volna. Túravezető: Karlaki Lajosné, 23 résztvevő, 9 km/340 m szint.
- Gyalogtúra: Tábor - Látófa - Vörös-nyereg Rudabányácska - Széphalom (Kazinczy Ferenc emlékcarnok, Magyar Nyelv Múzeuma) Orehovszkyné Várhegyi Olga vezetésével (11 km/280 m szint), 11 fő részvételével. Ez a túra is szakadó esőben indult, de Rudabányácskától már jó idő volt, csak Rudabányácska - Széphalom között borzasztó nagy volt a sár. Sáros bakancsaink ellenére beengedték a csapatot az Emlékcarnokba is és a múzeumba is

2012. június 3.(szombat)

- Autóbuszos túra az előző napi program szerint, 43 fővel, Molnárné Szilágyi Erzsébet vezetésével - de szerencsére már szép időben.
- OKT-3 az országos kék további folytatása Tábor - Bányi nyereg - Pusztadélő - Cirkáló-tanya - Makkoshotyka útvonalon (15 km/580 m szint) Rósa László és Ruszkai Gáborné vezetésével 18 fő. A társaság egy része Sárospatakra utazott be autóbussszal és úgy tért vissza a szállásra, 9 fő pedig Eszkaláig ment tovább a kéken és Nagyhutára letérve tudott vissza utazni. Ők így egyúttal a "60 éves az Országos Kéktúra" 2012-re kiírt túramozgalom feltételét is teljesítették.
- Az eredetileg meghirdetett Sárospatak - Megyer-hegyi tengerszem - Alsó-Vérmány Pusztadélő - Deák-kút - Hallgató-nyereg - Fekete-hegyi kilátó - Mikóháza útvonalat (24,5 km/760 m szint) nem táborlakók, hanem 2 Miskolcra érkező MVSC-s túrázó járta végig. De a táborból indulva is járt vezetésemmel velem együtt 4 fő a túra egy részén, a Tábor - Vörösnereg - Borz-hegy - Som-hegy - Hallgató-nyereg - Fekete-hegyi kilátó - Mikóháza nagyon szép, de nem könnyű útvonalon (19 km/790 m szint). (Csarnai Béláné)

- Gyalogtúra a Megyer-hegyi tengerszemhez (az előző napi ismétlése) 20 km/400 m szint ugyancsak Váradi Zsófia vezetésével, 15 fő részvételével.

Gyalogtúra Rudabányácskán át Széphalomra (az előző napi ismétlése) 11 km/280 m szint Karlaki Lajosné vezetésével, 16 fő részvételével.

- Fakultatív túra Sárospatak- Megyer-hegyi tengerszem - Sárospatak útvonalon kb. 20 fő.

Táborzárás

A búcsúvacsora és a táborzárás után a tábor lakói közül jó néhányan még lementek a városba és részt vettek a múzeumi hétvége eseményein.

„Erről egy kis utólagos „színeske”. A múzeumok éjszakája keretében az MVSC tagjai megtekintették a börtön múzeumot is, ahol érdekes programokban vettek részt.. Először is volt arra lehetőség, hogy megbilincseljék az embert. Meg kell , hogy mondjam hogy nagyon de nagyon rossz dolog. Még akkor is ha a valaki tetőtől-talpig ártatlan és csak a kíváncsisága hajtja. Utána testületileg beültünk egy rabszállító autóba és kemény 100 forintot fizetünk azért, hogy elrázkódjunk Sárospatakig és vissza. A rabszállító belülről igen szűkös, és meglehetősen kényelmetlen számozott ülései vannak. Az ablakai tenyérnyiek, de amúgy is csak a sötét éjszakába bámultunk kifelé. Található még benne egy ketrec amiben a dühöngő rabokat helyezik el. Végig rázkódtunk és kapaszkodtunk a kemény ülésen, de azért volt olyan aki ennek ellenére szépen belealudt az utazásba. (Bartók Julianna)

Beszámoló a sátoraljaújhelyi vetélkedőről

A sátoraljai OVTT-vetélkedő a szokásostól eltérően csütörtöki napra esett. Hét csapat 29 fővel jelentkezett a vetélkedőre. A résztvevők az ügyességi szám keretében „vasút-szakmai” feladattal kellett megküzdeniük. Egy elképzelt vágányhálózaton a csapat tagjainak két mozdony és öt vagon kellett adott állásból a célállapotba irányítani. Ez így leírva nagyon „vasutas”, de alapjában egy logikai feladatról volt szó, amit a csapat kijelölt „tolatásvezetőjének” utasítása alapján egy kb. tízenöt méteres „pályaszakaszán” kellett a csapatnak és „kölcsön” tagoknak megoldani. Ezt a feladatot nem csak résztvevők élvezték, hanem a nézőközönség is jól szórakozott.

„Ezt mint résztvevő magam is aláírhatom. Ezen az estén tapasztaltam egy olyat, amit más versenyeken is nagyon jó lenne. A profi tolatás szervezők mindjárt az elején elhúztak seperc alatt megoldották a feladatot. Ám itt nem álltak meg ! Elkezdtek segíteni azoknak akiknek ez feladat nehezebben ment. Megszűnt az elszánt versenyzés, egymás segítése lépett előtérbe. Így történt szegény MVSC vagonjait végül a többi csapat és közönség segítségével be abba bizonyos raktárba. Magam is voltam „kölcsön vagon” és nagyon élveztem. Másnap aztán a szellemi vetélkedőn sikerült helyreütni a csorbát, de ez egy másik történet. (Bartók Julianna)

A szellemi vetélkedőben Hegyaljára tekintettel a totók témái a Rákóczi családdal, a Zempléni vidékkel voltak kapcsolatosak. A borsodi és zempléni várak rekonstrukciós grafikáinak azonosítása tényleg nehéznek bizonyult. A feszültség oldását szolgálta a borkóstoló, amelyben három palack közül fel kellett ismerni a tokajit és plusz pont járt, ha meg tudta nevezni a csapat a bor nevét is.

A helyezett csapatok:

- 1.Vidéki kis szakosztály
- 2.MVSC
- 3.Random

A találkozóról a résztvevőitől kapott kiértékelésekben a versenyzők véleménye szerint a vetélkedő szórakoztató volt és nem volt nagyon könnyű. (A rendező szerint inkább nehéz volt.) (Lejegyezte: Szentgyörgyi Tamás)

Kéktúrák a túravezető szemével

Nekem megtiszteltetés és kihívás volt egy ilyen nivós találkozón mind három napon át a nagy túrákat vezetni. Sokkal nehezebb erről írni, mint a túrára felkészülni s azt levezetni. Túrátársaim nagyszerű emberek külön - külön is. A csapat szellem is nagyon jó volt. Csütörtökön a Milic s a nagy meleg, pénteken a szakadó eső, szombaton a csapós s a nehéz párás levegő sem szegte kedvét senkinek. Sőt szombaton, kívánságra, kiegészítettük a túrát 10 km-el és 200 m szinttel. A Megyerhegyen át a tengerszemhez, és onnan Sárospatakra mentünk. Remélem sikerült mindenhol, minden fontos megállóhelyen, megfelelő tájékoztatást adni s az elvárásoknak megfelelni. Ebben többször segítettek a Rósa Laci, valamint a Nagy Ottó sporttársak, és egy hűséges pót túravezető - egy drótszörű foxi. A kutya, aki két napon át vigyázott, védett és kísért minket. Szerencsére a környékeliek felismerték, hogy kitől kóborolt el, és a gazdájához irányították. Sok kedvességet s köszönetet kaptam mindenkitől. Sok ilyen szép napokat, ilyen jó csapatot kívánok minden túravezetőnek.

(Ruszkai Gáborné)

SMS-vers* Zemplénről

Mint jégeső dobol bádoglemezen (pléh-n),
bennem úgy zakatol a bűvös szó: Zemplén –

melynek furmintjáról zenghetne bordalom;
s Kazinczy-emlékből akad egy szép halom!

Itt a sátorok is hegyből vannak rakva,
s Bodrogba beömlik sok sáros patakja.

Mint ki előtt hódol várromok füzére –
eképpen gondolok álmaim szüzére.

Elmosódnak bennem képed maradványi,
erdő lepi őket – talán a radványi...

Bús börtöndal átszáll Újhelben a cellán,
de van Hollóházán Szász Endre-porcellán!

Bár sok kofa cuccát már kocsin málházza,
elérhető még kisvasúton Pálháza.

Ma még köti kezét a „tótság” rutinja,
de már ébredezik Komlóska ruszinja!

Elmélázok, amíg ezt az éterbe bocsátom:
Hej de rég is voltam én v Novom Mestie pod
Siatrom!

Keszthelyi Imre

*Ez a versike 2007.nyarán mobiltelefonon
született,

